

กิจกรรม “บิงโกรัฐโบราณในอาเซียน”

ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำอิรวดี มีศูนย์กลางอยู่แถบเมืองแปร (ศรีเกษตร)
ตั้งอยู่บนเส้นทางการค้าทางบกจากจีนตอนใต้ไปทางเหนือของอินเดีย (ศรีเกษตร)
มีราชธานีอยู่ที่เมืองสะเทิม โดยเรียกตนเองว่า “รามัญ” (มอญ)
ฟื้นฟูอำนาจขึ้นใหม่ในนาม “หงสาวดี” มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองพะโค (มอญ)
มีกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่พระนามว่า “อโนรธามังช่อ” (พุกาม)
เข้ายึดครองพื้นที่จากการทำสงครามชนะชาวปยูและมอญ (พุกาม)
ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวมอญ อาณาเขตอยู่บริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยา (ทวารวดี)
มีศูนย์กลางความเจริญหลายที่ เช่น นครปฐมและลพบุรี (ทวารวดี)
รัฐแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (พูนัน)
มีการนับถือพระศิวะ แต่ก็เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา และบูชาพญานาคด้วย (พูนัน)
รัฐนี้มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเวียดนามตอนกลางและใต้ มีความสามารถในการเดินเรือ (จามปา)
ปรากฏชื่อในเอกสารจีนว่า “หลินยี” (จามปา)
เคยถูกยึดครองโดยจีนทำให้มีวัฒนธรรมแบบจีน มีกษัตริย์ปกครอง (นามเวียด)
ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำแดง (นามเวียด)
สามารถศึกษาเกี่ยวกับอาณาจักรนี้ได้จากปราสาทนครวัดและนครบายน (กัมพูช)

<p>สืบทอดอำนาจจากเจนละ กษัตริย์พระองค์แรก คือพระเจ้าชัยวรมันที่ ๒ (กัมพูชา)</p>
<p>รัฐนี้ไม่มีทางออกสู่ทะเล เคยเป็นประเทศราชของสยาม (ล้านช้าง)</p>
<p>ศูนย์กลางแห่งแรกคือหลวงพระบาง ต่อมาย้ายไปยังเวียงจันทน์ (ล้านช้าง)</p>
<p>รัฐการค้าที่ร่ำรวยจากการผูกขาดและเก็บภาษีค่าคุ้มครอง มีกองทัพเรือที่เข้มแข็ง (ศรีวิชัย)</p>
<p>ปรากฏชื่อในเอกสารจีนว่า “ซิลิโพจี” (ศรีวิชัย)</p>
<p>มีบุโรพุทโธเป็นโบราณสถานสำคัญ (มะตะรัม)</p>
<p>เป็นคู่แข่งทำสงครามชิงอำนาจทางการเมืองและการค้ากับศรีวิชัย (มะตะรัม)</p>
<p>เจริญต่อเนื่องมาจากรัฐมะตะรัม และเป็นศูนย์กลางของวิทยาการด้านวรรณกรรม (เคตวีรี)</p>
<p>พยายามตั้งตนเป็นผู้นำทางการค้าของรัฐในหมู่เกาะชวา เพื่อต่อต้านราชวงศ์หยวน (สิงหัดสำหรับ)</p>
<p>รัฐอินดูสุตท่ายบนเกาะชวา ก่อนที่ศาสนาอิสลามจะแผ่ขยายเข้ามา (มัชปาหิต)</p>
<p>ฐานของการเผยแผ่ศาสนาอิสลามในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (มะละกา)</p>
<p>ตกเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส (มะละกา)</p>

หมายเหตุ เมื่อนำไปใช้ ให้ครูลบตัวอักษรสีแดงที่เป็นเฉลยออก